

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

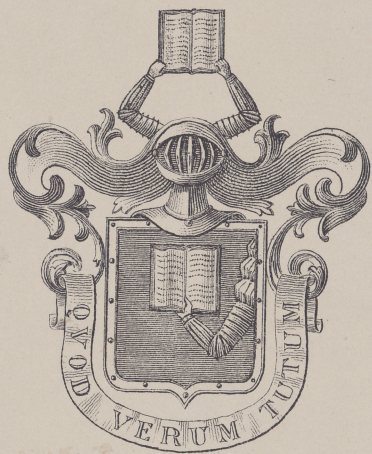
mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

[P. A. Heiberg og K. L. Rahbek.]

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Tvende Afsnit. 1. Hundsløvs
i Kongen min Harpe staar.
[Af P. A. Heiberg.] 2. Al
Verden til Fæde nu ind-
ruker sig. [Af K. L. Rahbek.]
U. H. o. A.

V box 38: 1113

Honores Societas

Den første af disse Viser er den saa-
kaldte . Vise . For October 1791. "af P.
A. Heiberg. [B. S. IV, 228.

Den anden er af K. L. Rahbek

86.

Tvende.

A r i e r.

Den Første. [af Peter Andreas
A. Heiberg.]

Mel. At Slyngler høves til Herens re.

Vers 1.

Henstængt i Krogen min Harpe staaer,
Jeg veed ei selv hvad jeg tør besjunge;
Paa Hyllerie jeg mig ei forstaaer,
Dg Sandhed slyder der fra min Tunge.
Selv Uselheden med Sang husvæle,
Dg heit for Armod til Brødre tale,
Jeg vover ei.

2.

Om Ordnet synger jeg ei saa let,
Jeg sang engang, men fik Skam til Takke.
Dg dog er Orden allene det,
Hvorom man vil en Skribent maa snakke.
En Author som ei Eloger maler,
Halvandet hundrede blanke Daler
Fortiener suurt.

3. Jeg

V box 38: 1113

38
3.
Jeg frygter ogsaa for Holmens Magt,
Der hersker Orden i alle Kroge.
Dg den Skribent, som har andet sagt,
Kan ikke regnes iblandt de Kloge.
Men Verdens Klogskab jeg stolt foragter,
Dg leer ad Hyklerens dumme Fagter;
Det er min Lov.

4.
Dg bange er jeg for Klammerie;
Fær paa Gaden, det klæder ilde;
Dg raisonere med Politie,
Er kun sin Tid og Raison at spille.
Men Gud skee Lov at Skribenter-Truppen,
Er fra Geniers Gehenna sluppen
Paa Gammel-Torv.

5.
Jeg takker ham der har Orden skabt,
Hvor før var Mangler par excellence;
At Publicum nu al Tvivl har tabt
Om Skarns og Thyves non-existence.
Men naar paa Gaden jeg Forbud læser,
Mod Giedebukke, som giver Fadeseer,
Saa gyser jeg.

6. At

6.
At synge høit la Fayette's Lov
Jeg ei af Frygt for Olympen vover;
Thi om endogsaa Frue Juno sov,
Saa veed jeg Terrene dog aldrig sover.
At hun og Schirachs Papiirs-Soldater
Ei tugted' Galliens Democrater,
Er dog en Skam.

7.
Med Lydsfland maatte jeg slutte Fred,
Den sig med Holland associeerte;
Dg om jeg blev med min Feide ved,
Man mig da chymice destillerte.
At slaaes med Præster og Bosniaker,
Matroser, Kiellinger, Kafelakker,
Er ingen Spøg.

8.
Selv Wiin, og Bensskab, og munter Sang,
Dg glade Cirkler, og Bennisers Nøde,
Man næsten holder for contraband,
For farlig Friheds og Oprørs Føde.
Vee den, der altid om Fare drømmer!
Som jeg, fornøiet han aldrig tømmes
Sit fulde Glas.

Den

